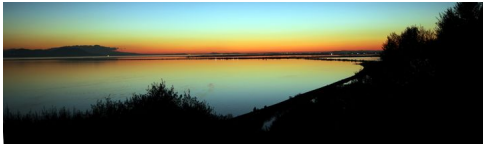

**Τι μπορεί να περιμένει κανείς από την νέα χρονιά; Τι προσδοκίες να έχει;
Τι να θελήσει με την ανατολή του 2016; Τι ευχές να κάμει;**

Γεγονός δύσκολα αμφισβητήσιμο ότι, επικρατεί μια απαισιοδοξία στο μεγαλύτερο τμήμα όσων κατοικούν στην Ελλάδα. Είναι σαστισμένοι, αιφνιδιασμένοι και συχνά φοβισμένοι από αυτό που επισήμως αποκαλείται τρομοκρατία και ενδεχομένως ακόμα περισσότερο από τη συντεταγμένη Πολιτεία, που υπό το άλλοθι του «συμμαζέματος» σαρώνει το σύμπαν.

Χωρίς δικαιολογίες πλέον, χωρίς καν υποσχέσεις, με την μόνη σημαντική διαφορά ότι ο προηγούμενος πρωθυπουργεύων σπανίως γελούσε, σε αντίθεση με τον τρέχοντα ο οποίος σπανίως είναι συνοφρυωμένος.

Μια πρόσφατη έρευνα έδειξε ότι επτά στους δέκα Έλληνες είναι πεπεισμένοι, πως το '16 θα είναι χειρότερο από το '15.

Τούτη είναι μια εικόνα απογοήτευσης, ένα ισχυρό δείγμα συμπεριφοράς, που ισορροπεί ανάμεσα στον ρεαλισμό και την απαισιοδοξία.

Μα, όπως έχουν άλλοι προείπει, οι απαισιόδοξοι ζουν κοντά στην αλήθεια.

Δεν είναι μόνο τα δικά μας, όλη η ακολουθία από τις ανακολουθίες της κάθε εξουσίας, η ανεργία, η έλλειψη προοπτικής, τα ψεύδη που επαναλαμβανόμενα μετατρέπονται σε αλήθειες.

Είναι κι ότι άλλο συμβαίνει σε όλο τον κόσμο, αυτό καθημερινό σφυροκόπημα δυσάρεστων, αιματηρών, θανατερών ειδήσεων.

Είναι σαν να βιώνουμε σε μια μοντέρνα, ανοικτή φυλακή.
Σαν να ήμαστε όλοι κατάδικοι.

Κι όπως το το έχει εκφράσει ο Ηλ. Πετρόπουλος: *«Για τον κατάδικο τα γεγονότα κονταίνουν, ενώ τα όνειρα μεγαλώνουν»*.
Έτσι, τη σήμερον ημέρα, όσο μικρότερη προσωπικότητα διαθέτεις, τόσο καλύτερα περνάς.

Καλή μας χρονιά.